

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

*Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega*



Leto XXIII; številka 539 datum 3. II 2019

ZAHVALNA NEDELJA

Pridelki narave niso samoumevni. Lahko bi bila polja brez semen, hranil in dežja. Lahko bi bila tla peščena in nerodovitna.

Pa če ne bi rastle rože, drevesa, gozdovi? Kako bi bilo, če pridelki zemlje ne bi imeli užitnih plodov? Če ne bi bilo divjadi, ptic, živali in rib? Kako bi se prehranjevali? Kaj bi jedli, da bi ostali pri življenju? S čim bi si potešili lakoto?

Lakoto po hrani sveta.

Ko je Bog ustvaril človeka, je moral ustvariti naravo, ki ga živi. Vanjo polaga Stvarnik svojega duha in jo obnavlja, da daje svoj sad. Vsako leto zemlja znova rojeva in hrani množice. Bog navrže več, kakor more človek zaužiti. Več, kakor bi mogla zaužiti vsa usta sveta.

A ljudje umirajo od lakote, ker so na svetu mogočneži, ki si prilaščajo darove narave na račun drugih. Ker ne ravnajo po Božjem zgledu, ampak ropajo, plenijo, požigaj in dopuščajo, da so sestre in bratje ranjeni v dostojanstvu, ko si pridobivajo dobrine zemlje.

Zahvaljumo se Bogu, da ne trpimo lakote. Pomagajmo po svojih močeh, da je ne bi trpeli ljudje našega veka.

OB ZAHVALNI NEDELJI ... msgr. Alojzij Cvikl DJ nadškof metropolit

Ko se cerkveno leto počasi izteka, obhajamo v bogoslužju zahvalno nedeljo. Četudi se pri vsaki evharistični daritvi Bogu zahvaljujemo za različne darove, nam Cerkev daje še posebno priložnost za zahvalo. V prvi vrsti gre zahvala Bogu, po katerem prejemo neštete darove.

Na zahvalno nedeljo vsak od nas čuti, da se imamo za marsikaj zahvaliti Bogu. Ne le za sadove zemlje, ki nam dajejo vsakodnevni kruh, ampak še za mnoge druge stvari, ki se nam večkrat zdijo same po sebi umevne in morda sploh ne

pomislimo, da so pravzaprav Božji dar in je zato prav, da se zanje Bogu tudi zahvaljujemo.

Zahvalna nedelja je priložnost, da se kot vaš pastir zahvalim vsem sodelavcem: duhovnikom, stalnim diakonom vsem članom župnijskih pastoralnih svetov, gospodarskih svetov, cerkvenim ključarjem, pevcem, izrednim delivcem sv. Obhajila, članom molitvenih skupin, bralcem beril, ministrantom, vsem, ki skrbite za urejenost in čistočo naših cerkva in drugih župnijskih prostorov ter okolja naših cerkva in župnišč. Zahvala vsem, ki kjerkoli v župniji sodelujete in ste v pomoč pri uresničevanju pastoralnega in prav tako gospodarskega poslanstva.

Hvala za pomoč in oporo, ki jo izkazuje duhovnikom. Hvala za pomoč v skupnih akcijah, ki jih je vsako leto kar nekaj. Skratka, hvala vsakemu, ki na kakršen koli način sodeluje in pomaga, da so naše župnijske skupnosti žive in dejavne.

Hvala za vse nabirke, darove in prispevke za potrebe naših župnijskih skupnosti. Brez teh darov ne bi mogli obnavljati in vzdrževati naših cerkva, na katere smo tako ponosni. Še posebej pa ne bi mogli opravljati našega osnovnega poslanstva, ki je oznanjevanje vesele blagovesti evangelija, podeljevanje zakramentov ter strokovna in duhovna priprava sodelavcev, ki so v oporo duhovniku in na razpolago občestvu, ki je toliko bolj živo, kolikor več je med člani dejavnih sodelavcev.

Hvala za tudi za nabirke in darove, s katerimi pomagate nadškofiji, da lahko tudi na tej skupni ravni opravljamo svoje poslanstvo. V sedanjih razmerah je delovanje škofije povsem odvisno od vaših darov. S tem se vsi še bolj zavedamo odgovornosti in si prizadevamo, da bi bila naša služba v dobro vseh.

Prav tako hvala za nabirke, ki jih nadškofija posreduje naprej, to so misijonska nabirka, dar za MIVO, Petrov novič, Božji grob, nabirka in darovi za Karitas Duhovnikom se zahvaljujem za oddane binacije in trinacije, za prispevek za duhovniški solidarnostni sklad ter za sprotno plačevanje prispevkov za socialno in zdravstveno zavarovanje.

Posebej pa se želim zahvaliti za vaše veliko zaupanje in velikodušnost, ki na različne načine gradi naša občestva in s tem tudi občestvo naše krajevne Cerkve. Tako sem zelo hvaležen za vso duhovno podporo, za vse vaše molitve, dobra dela in mašne daritve.

Karkoli je na svetu dobrega, nosi pečat večnosti in pripada Bogu, zato smo prepričani, da bo Bog vse dobro, ki ga storimo, stoterno nagradil na način, da nam bo v resnično dobro in da nam bo dal, kar najbolj potrebujemo.

Ob teh besedah zahvale tudi vse vas vabim k hvaležnosti, saj ta gradi med nami mostove večjega medsebojnega zaupanja in ljubezni ter nam utira pot k Bogu.

Pon., 4. 11. Karel (Drago) Boromejski	Ob 17. uri za + starše Čoderl in sina Draga – <u>po maši</u> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor. 5. 11. Elizabeta in Zaharija	Ob 17. uri za + Marijo Breznik
Sre., 6. 11. LENART	Ob 8. uri za + Jožeta Pavliča
Čet., 7. 11. Engelbert	Ob 17. uri za + Štefanijo Stramec - <u>po maši</u> srečanje sodelavcev ŽK
Pet., 8. 11. Bogomir	Ob 17. uri za + Ano Jaklič
Sob., 9. 11. POSV. LATERANSKE BAZILIKE	Ob 17. uri za vse + Hanžičeve in Cito Helcl ter Stanislava in Franca Stepišnika – <u>po maši</u> srečanje veroučencev 3. razreda in staršev
Ned., 10. 11. 32. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo za vse prejete milosti in dobrote <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu: V dober namen</i> Ob 11.30 na pokopališču - LEPA NEDELJA na čast sv. Lenartu za + Marijo, obl., Jožico in Ivana Turičnika ter vse + na Resovem
Pon., 11. 11. Martin	Ob 17. uri za + Andreja Gregla
Tor., 12. 11. Jozafat Kunčević	Ob 17. uri za + Štefanijo Grubelnik
Sre., 13. 11. Stanislav Kostka	Ob 8. uri za žive in + župljane
Čet., 14. 11. Nikolaj Tavelić	Ob 17. uri za + Antona Miheliča
Pet., 15. 11. Albert Veliki	Ob 17. uri za + Marijo Mihelič
Sob., 16. 11. Marjeta Škotska	Ob 17. uri za + Franca Urha in starše
Ned., 17. 11. 33. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Izabelo Miklavc in vse + na Kralovem <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Marijo Ovčar</i> Ob 11.30 za + Mitja Kanopa

KAKOR ČEBELE IZ PANJEV

'Listopada gredo duše v nebo, kakor čebele iz panjev!' Tako naš pregovor o novembru. Čeprav dobro vemo, da hodijo duše v nebo kakor čebele iz panjev vsak mesec v letu in ne samo v novembru, je v cerkvenem letu vendar mesec november tisti, v katerem se še posebej spominjamo naših rajnih, zanje molimo in se jim zahvaljujemo za milosti, ki smo jih od njih in po njih prejeli. Verujemo, da so v družbi svetnikov in skupaj z njimi deležni nebeške gostije. **'Tvojim vernim, Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči'** (Hvalospjev).

Primerjava **'kakor čebele iz panjev'** pa nam kliče v spomin še nekatere druge prisposode, ki se nahajajo v svetopisemskih knjigah. Prerok Malahija opisuje vesoljno sodbo, usodo pravičnih in krivičnih in pravi: *'Vam pa, ki se bojite mojega imena, vzide sonce pravičnosti in ozdravljenje bo v njegovih perutih. Šli boste ven in poskakovali boste kakor telički iz staje. Poteptali boste krivičnike, kajti prah bodo pod stopali vaših nog na dan, ki ga pripravim, govori Gospod nad vojskami'* (Mal 3,20-21). Prerok Izaija opisuje vrnitev izgnancev, ki se nanaša tudi na mesijanske čase in seveda ponazarja tudi konec časov, in se sprašuje: *'Kdo so pa tile, ki letijo kakor oblak, kakor golobi k svojim golobnjakom?'* (Iz 60,8). In prerok Ozej opisuje vrnitev razkropljenih po vsem svetu in pravi: *'Hodili bodo za Gospodom, rjovel bo kakor lev: da, zarjovel bo in prihiteli bodo sinovi od zahoda. Prihiteli bodo iz Egipta kakor ptica, iz asirske dežele kakor golob, in namestil jih bom v njihove hiše, govori Gospod'* (Oz 11,10-11). Kakor golobi in kakor ptice letijo ljudje v svoja večna bivališča. In Gospod, ki s svojim rjoenjem sklicuje svoje zveste, nam kliče v spomin sedmega angela s trobento iz Knjige razodetja, ki oznanja: *'Kraljevanje nad svetom je prešlo na našega Gospoda in njegovega Kristusa in vladal bo na vekov veke! ... Zahvaljujemo se ti, Gospod, Bog vsemogočni, ki si in si bil, da si prevzel svojo veliko oblast ter zakraljeval. Narodi so se razjezili, a prišla je tvoja jeza in dan, da se sodijo umrli, da se dá plačilo tvojim služabnikom, svetim in njim, ki se bojijo tvojega imena, malim in velikim, in da se pogubijo tisti, ki so pogubljali zemljo!'* (Raz 11,15-18).

Vsa navedena in še številna druga otroško preprosta besedila, drage sestre in bratje, izražajo pomirjajoč in vesel pogled na konec našega življenja in upanja polno pričakovanje odhoda v večno domovino.

Kakor čebela ob svojem času poleti iz panja proti sončnim in cvetočim travnikom ... kakor ptica ob svojem času poleti proti svoji daljni domovini in proti gnezdu, od koder je vzletela ... tako se naš **'duh vrne k Bogu, ki ga je dal,'** kakor pravi Pridigar (Prd 12,7). **'Bližajmo se torej z zaupanjem prestolu milosti, da dosežemo usmiljenje in najdemo milost za pomoč o pravem času!'** (Heb 4,16). škof Jurij Bizjak